

N:o 68.

Af Herr **J. Anderson** i Tenhult: *Angående indragning af statsanslaget till de Kongl. teatrarne samt användande af dessa teatrarhs hus och tomter till andra ändamål.*

Uti statsrådsprotokollet den 10 i denna månad som åtföljer Kongl. Maj:ts proposition till innevarande Riksdag pag. 28 förekommer under sjunde hufvudtiteln, att Herr Departementschefen anmälde de frågor, som tillhörde regleringen af nämnda hufvudtitel, deribland "Kongl. teatrarne", dervid upplyses att förslag till definitivt ordnande af frågan om teatrarnehs framtida ställning och verksamhet erfordrar en ganska omfattande utredning, som ännu icke kunnat verkställas, men förmodade att frågan under riksdagens lopp blefve utredd och ansåg sig redan böra erinra, "att, derest teatrarnehs verksamhet skall fortfarande bedrivas för statens räkning, härför kommer att i staten erfordras ett icke obetydligt ökad t anslag."

Med anledning här af torde man kunna med säkerhet antaga, att under riksdagens lopp en Kongl. proposition är att förvänta på ännu större belopp än hvad hittills varit vanligt; så, enär en sådan är att förvänta och motions-tiden med denna dag utgår, får jag genom denna motion framställa nedan upptagna yrkanden.

Af statsrevisorernas berättelse för sistlidna revisionsår inhemtas, att de Kongl. teatrarne då hade

Bidrag från Hans Maj:t Konungen	kronor	67,385: —
Statsanslag	"	60,000: —
Hysesmedel för den del af teaterhuset som varit uthyrd	"	36,150: —
		<hr/>
Summa kronor		163,535: —

Dessutom recettmedel och andra inkomster.

Vid sistlidet års riksdag, då fråga förevar rörande ordnandet af teatrar-
nes verksamhet, för tiden från den 30 sistlidne Juni och till samma tid inne-
varande år, har Riksdagen, som då icke ville yttra sig beträffande den plan,
enligt hvilken de Kongl. teatrarne verksamhet må komma att tills vidare
fortgå, medgifvit

utom så kallade ordinarie statsanslaget	kronor	60,000: —
bidrag från Hans Maj:t Konungen	„	67,385: —
reparationsafgift, extra anslag	„	69,548: —
ytterligare, om så fordrades, extra statsanslag	„	40,000: —
hvertill lägges hyresmedel för uthyrda lokaler i teaterhuset, lika med i revisionsberättelsen upptagna belopp	„	36,150: —
Summa kronor		273,083: —

Dessutom recett- eller biljettafgifter.

Det har under en följd af år visat sig att dylika anslag och öfriga
inkomster icke räckt till för ifrågavarande teatrarne verksamhet, hvarföre man
lätt nog kommer till den slutsats, att förvaltningen ej varit sådan som sig
borde, helst den upplysning vunnits att öfriga teatrar i Stockholm, eller åt-
minstone en del af dem, oaktadt dessa måst hålla sig med dyrbara byggnad-
er, lemnat årliga, ej obetydliga behållningar.

Beträffande sjelfva frågan, sådan den nu gestaltar sig, så torde i likhet
med andra inrättningar, klokheten och försigtigheten bjuda att nedlägga en
rörelse, som ej vill bära sin egen tyngd. Teatrarne så väl i Stockholm som
andra delar inom landet äro och böra vara ett ortsintresse, hvari ingen annan
bör tvingas att deltaga än den, som deraf är intresserad; hvad har landets
befolkning i allmänhet för nytta af att en eller flera teatrar finnas i Stock-
holm, som derjemte kosta statsverket årligen hundratals tusen kronor och
troligen lika mycket i förlorade hyror för de lokaler, som för teatrarne an-
vändas. Jag anser att dylika medel äro mycket illa använda, jag föreställer
mig att dessa medel borde användas till folkskolornas höjande och andra
nyttiga undervisningsanstalter, synnerligast för de mindre bemedlade. De
som besöka teatrar, äro i allmänhet sådana, som ha råd och tillfälle att
betala de nöjen som stå dem till buds. Med de inkomster, som ifrågavarande
teatrar hafva, skulle folkupplysningen kunna mycket höjas och förbättras.

Då man vet att mantalspenningar och skyddsafgiften är 80 öre per man
och hälften deremot för qvinna, må man tänka sig hvilken mängd skatt-
skyldige erfordras för att få tillsammans det belopp, som till teatrarne åtgå.
Ser man hvilka belopp, som de personliga kronoskatterne uppgå till för hela

riket, finner man att icke ett, utan flera läns personliga skatter åtgå, innan man får den summa, som teatrarne vilja hafva.

Af hvad nu anfördt blifvit framgår, att jag hvarken kan eller vill af statens medel anslå det ringaste till några teatrar underhåll och verksamhet, utan anser att de, som icke kunna undvara dem, skola utgifva kostnaderna, och såsom följd deraf får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del ville besluta att efter innevarande spelårs slut inga statsmedel få användas till några teatrar och att de Kongl. teatrarne's hus och byggnader användas till statens ändamål.

Stockholm den 27 Januari 1883.

J. Anderson
från Tenhult.

N:o 69.

Af Herr **J. Anderson** i Tenhult: *Angående upphörande af vatten- och brödstraffet.*

Under sistlidna års riksdag, ingaf jag motion i syfte att få ändring i 10 och 11 §§ i 2 kap. af Strafflagen den 16 Februari 1864, så att vatten- och brödstraffet måtte upphöra och ersättas med annat straff. Sådan motion hänvisades till Lag-Utskottet, som den 20 Februari samma år afgaf sitt betänkande med förmälan att Utskottet tillförne uttalat sig för upphörande af vatten- och brödstraffet såsom förvandlingsstraff samt fortfarande hyser den åsigt att nämnda förvandlingsstraff är olämpligt, likväl af uppgifna anledningar hemstälde att min motion icke måtte föranleda någon åtgärd från Riksdagens sida.